

พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น
ในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี*
BUDDHIST INTEGRATION TO PROMOTE POLITICAL POPULARITY
OF LOCAL POLITICIANS AT BAN PONG DISTRICT
IN RATCHABURI PROVINCE

สุเทพ ชวนวิริยฉันท

Suthep Chuanviriyachan

สมชาย ชูเมือง

Somchai Chumung

วิทยาลัยสงฆ์ราชบุรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ประเทศไทย
Ratchaburi Buddhist College Mahachulalongkomrajavidyalaya University, Thailand
E-mail: sutep0899882888@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เพื่อศึกษา 1) ระดับความนิยมทางการเมือง 2) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหวัตถุ 4 กับความนิยมทางการเมือง 3) นำเสนอพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน 390 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความนิยมทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.79$) 2) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ($R = 0.597^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน 3) พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ดังนี้ 1) ทาน การให้ปันสิ่งของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้ลงพื้นที่ มีกิจกรรมสร้างสรรค์ บริจาคสิ่งของช่วยเหลือผู้ประสบภัย ทำงานให้แก่ประชาชน จัดสรรประโยชน์ 2) ปิยวาจา พูดจาไพเราะด้วยคำสุภาพ อ่อนโยน เหมาะสม ถูกกาลเทศะ ทักทาย ถามไถ่ 3) อุตถจริยา การทำประโยชน์บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ มุ่งสร้างความสามัคคี รับฟังปัญหา คอยสอดส่องให้ความช่วยเหลือ ช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับเดือดร้อน ในยามวิกฤต 4) สมานัตตตา วางตนเสมอต้นเสมอปลาย เหมาะสม ถูกกาลเทศ เป็นกันเอง อยู่ในครรลองครองธรรม ประพฤติดีทั้งต่อหน้าและลับหลัง

คำสำคัญ: พุทธบูรณาการ, ความนิยมทางการเมือง, นักการเมืองท้องถิ่น, จังหวัดราชบุรี

Abstract

This research aimed to examine: (1) The level of political popularity, (2) The relationship between the Saṅghavattu 4 and political popularity, and (3) A Buddhist-integrated approach to promoting political popularity among local politicians in Ban Pong District, Ratchaburi Province. The sample consisted of 390 citizens aged 18 years and over. Quantitative data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient. Additionally, qualitative data were collected through in-depth interviews with nine key informants and analyzed using descriptive content analysis. The findings revealed that: (1) The overall level of political popularity was moderate (2.79); (2) There was a moderate positive correlation between the Saṅghavattu 4 and political popularity ($R = 0.597^{**}$), statistically significant at the 0.01 level, thus supporting the research hypothesis; and (3) Buddhist-integrated for enhancing political popularity involves four key elements: *dāna* (charitable giving and community engagement), *piyavācā* (kind and respectful speech), *atthacariyā* (acts of public benefit and crisis support), and *samānattatā* (equitable and ethical conduct). These principles foster trust, closeness, and moral integrity, thereby enhancing the political appeal of local leaders.

Keywords: Buddhist Integration; Promotion Political Popularity; Local Politicians ; Ratchaburi Province.

บทนำ

การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐกลางหรือส่วนกลางได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่ และประชากรเป็นของตนเอง ประการสำคัญ องค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบบประชาธิปไตย

นักการเมืองจึงเป็นกลุ่มบุคคลซึ่งมีอำนาจในสังคมใดสังคมหนึ่งโดยมีตำแหน่งหน้าที่สำคัญและมีชื่อเสียงอาจรวมถึงบุคคลหลายอาชีพด้วยกันเป็นบุคคลที่มีตำแหน่งสูงมีอำนาจหน้าที่ราชการซึ่งเป็นบุคคลส่วนน้อยในสังคมและเป็นผู้ควบคุมทรัพย์สินส่วนใหญ่หรือมีสถานภาพสังคมในระดับสูงหรือเป็นผู้มีอิทธิพลไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในกระบวนการตัดสินใจที่มีผลต่อสมาชิกในสังคม (ณัฐพล ใจจริง, 2567)

นักการเมืองเป็นผู้ที่ปฏิบัติภารกิจทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเมืองพรรค ผู้ดำรงหรือมุ่งดำรงตำแหน่งทางการเมือง มาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง การดำรงตำแหน่งแบ่งเป็น 3 ฝ่ายคือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการทั้งของรัฐบาลระดับรัฐและชาติ คุณสมบัติของการเป็นนักการเมืองที่ดีจะต้องมีคุณภาพสูง มีคุณวุฒิที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารประเทศชาติ มีคุณประโยชน์ทำงานเพื่อส่วนรวมด้วยความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ตื่นตระหนกน้อย เมื่อต้องเผชิญสถานการณ์เฉพาะหน้า มีคุณลักษณะชีวิตที่ดี มีลักษณะพื้นฐานของการดำเนินแบบเสมอต้นเสมอปลาย มีประวัติดี มีการดำเนินชีวิตตั้งแต่อดีตที่โปร่งใส ทั้งในชีวิตหน้าที่

การทำงานและชีวิตส่วนตัว มีคุณวาจา คุณกริยา มีวาทศิลป์ ไมโกหก ไม่กลับกลอก ไม่ปลิ้นปล้อน สามารถพูดจา สื่อสารได้ดีกับบุคคลในทุกๆ ระดับ และที่สำคัญมีคุณธรรมจริยธรรมซื่อสัตย์จริงใจต่อประชาชนและประเทศชาติ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2539, หน้า 29)

การสร้างภาพลักษณ์ของนักการเมือง คุณสมบัติการเป็นนักการเมืองที่ดี จริยธรรมของนักการเมือง ที่กล่าว มาทำให้มองเห็นว่า สำหรับตัวนักการเมืองถิ่นราชบุรี ที่ยังคงได้รับความนิยมจากประชาชนก็ยังคงเป็นบุคคลเดิม หรือตระกูลเดิม หากแต่ถ้ามีการสะกดทางการเมืองใด ๆ เกิดขึ้น เช่น การถูกเพิกถอนสิทธิ การถูกสั่งพักการ เลือกตั้ง อาจทำให้ตำแหน่งทางการเมืองในท้องถิ่นนั้นๆ อาจเปลี่ยนมือไป แนวโน้มการแข่งขันทางด้านตัวบุคคล น่าจะมีความหลากหลายมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันเกิดนักการเมืองใหม่ ๆ ลงชิงตำแหน่งมากขึ้น แต่สำหรับผู้จะ ได้รับเลือกตั้งนอกจากคุณสมบัติที่พร้อมฐานะที่มั่นคงจากทางครอบครัวแล้ว การมีเครือข่ายประชาชนในระดับ ท้องถิ่นถือเป็นฐานคะแนนที่ดีในอนาคต การสร้างเครือข่ายและการสร้างทายาททางการเมืองก็เกิดขึ้นชัดเจนใน จังหวัดราชบุรี เช่น จากบิดา-บุตร สามี-ภรรยา ญาติพี่น้องอย่างไรก็ตามความขัดแย้งทางการเมืองภายในตระกูลก็ อาจเกิดขึ้นได้ในกลุ่มเครือญาติของนักการเมืองเอง เช่น เกิดการทะเลาะวิวาทในการส่งตัวแทนลงสมัครรับเลือกตั้ง ทำให้ภาพการเมืองของจังหวัดราชบุรีถูกมองว่ามีการต่อสู้ช่วงชิงกันมากเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีตที่ผ่านมา (ภาคภูมิ ฤกษ์เมธ และคณะ, 2555, หน้า 7-8) จากทำเนียบนายกเทศมนตรีเมืองบ้านโป่ง ตั้งแต่ปี 2556-2564 นายสุทิน โฆษพงศา ได้รับเลือกให้มาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองบ้านโป่ง ติดต่อ 2 สมัย มีการบริหาร เทศบาลเมืองบ้านโป่ง จนครบวาระ ต่อมาในปี.ศ. 2564 มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองบ้านโป่ง ผลการ เลือกตั้งปรากฏว่าได้ นายฤกษ์ภู ประดิษฐ์กุล เข้ามาเป็นนายกเทศมนตรีเมืองบ้านโป่ง ชนะคู่แข่ง ด้วยคะแนน เสียง 4,597 คะแนน (เทศบาลเมืองบ้านโป่ง, 2566) และดำรงตำแหน่งมาโดยตลอดถึงปัจจุบัน

จากข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีความ นิยมบุคคลเดิม หรือตระกูลเดิม อาศัยบารมีของของบรรพชน ขาดจริยธรรม ไม่สร้างบารมีให้กับตนเอง โดยการให้ ปัน ใช้คำพูดบางอย่างที่ไม่เหมาะสม ช่วยเหลือสงเคราะห์สังคม วางตนเหมาะสม โอกาสที่ผิดหวังก็มีสูง และไม่ได้ รับเลือกเข้ามาอีกเลย ดังนั้น เพื่อให้ได้รับการไว้วางใจจากประชาชนและได้รับความนิยมจากประชาชนยิ่งๆ ขึ้นไป จึงควรมีหลักพุทธธรรมเข้ามาใช้ในการปฏิบัติตน

การประยุกต์หลักสังคหวัตถุ 4 คือ นักการเมืองปฏิบัติตนเป็นผู้ให้ เป็นผู้ที่มีวาจาไพเราะ เป็นผู้สงเคราะห์ ประชาชน และเป็นผู้ทำตนเสมอตนเสมอปลาย สังคหวัตถุ 4 เป็นเครื่องมือหรือหลักธรรมที่ช่วยประสานคนหมู่ มากให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นเครื่องมือช่วยขจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นทำให้คนอยู่ร่วมกันด้วยความรัก สามารถนำไปใช้ได้ตั้งแต่ระดับครอบครัวจนถึงระดับสังคม เป็นธรรมอันจะก่อให้เกิดความผาสุก ในบ้านเมืองและ ประเทศชาตินั่นเอง หลักธรรมของสังคหวัตถุนี้หากผู้ใดยึดถือปฏิบัติ เชื่อแน่ว่าจะเป็นที่รักใคร่เคารพนับถือของ เพื่อนร่วมงานและบุคคลทั่วไป (ภุริวัจน์ ปุณฺณยุตฺติปริดา, 2557)

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า นักการเมืองท้องถิ่นมีความประสงค์ที่จะครองความนิยมทางการเมืองไว้ให้นานที่สุด เท่าที่วาระมีให้ ต้องนำหลักสังคหวัตถุธรรม 4 ประการไปใช้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความนิยมทางการเมืองของ นักการเมืองท้องถิ่น ว่าอยู่ในระดับใด หลักสังคหวัตถุกับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น มี

ความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร และนำเสนอพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหวัตถุ 4 กับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
3. เพื่อนำเสนอพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ผู้ศึกษาได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยไว้ ดังต่อไปนี้

ประชากร กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1) ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งในพื้นที่เทศบาลเมืองอำเภอบ้านโป่ง มีจำนวนทั้งสิ้น 15,546 คน (เทศบาลเมืองบ้านโป่ง, 2566)

2) กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling) ใช้หลักการสุ่มแบบแบ่งชั้น การคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน

3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ คือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ วิทยาลัยสงฆ์ราชบุรี 2 รูป/คน กลุ่มที่ 2 ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยสงฆ์ราชบุรี จำนวน 2 รูป/คน กลุ่มที่ 3 ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแรต และเลขานุการชุมชนโฆสิตสกุลงจำนวน 2 คน และกลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชน จำนวน 3 คน

ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ (1) สถานภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และ(2) หลักสังคหวัตถุ 4 ประกอบด้วย 1) ทาน การให้ปันสิ่งของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้ 2) ปิยวาจา กล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟัง 3) อตถจริยา การทำประโยชน์ 4) สมานัตตตา วางตนเสมอต้นเสมอปลายตัวแปร (พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะ 2) ความสามารถ 3) พฤติกรรม 4) ที่มาของอำนาจ (Yukl G.A., 2001)

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ทั้งข้อคำถามแบบปลายปิดและคำถามแบบปลายเปิด แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ

ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ จาก 5 ระดับ (Rating Scale) ทั้ง 4 ด้าน จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ จาก 5 ระดับ (Rating Scale) ทั้ง 4 ด้าน จำนวน 20 ข้อ และตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ (1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา (2) กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตเนื้อหาข้อมูลมาสังเคราะห์จัดทำเป็นข้อคำถาม ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC มากกว่า 0.60 ขึ้นไป (3) นำมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.90 (4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิด โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามถึงเทศบาลเมืองบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับประชาชนในพื้นที่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 ชุด รวบรวมแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 9 รูปหรือคน นั้ดวัน เวลา และสถานที่ ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดนัดไว้ จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีการจดบันทึก บันทึกเสียงและถ่ายภาพประกอบการสัมภาษณ์ นำข้อมูลดิบที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้เลือกวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ว่ามีมากน้อยเพียงใด และทดสอบสมมติฐานหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหวัตถุ 4 กับความนิยมทางการเมือง โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ (Correlation Coefficient) วัดระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร และใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Content Analysis) ตามเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ระดับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 มีสถานภาพสมรส จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 มีระดับระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 มีอาชีพ พนักงานบริษัท จำนวน 207 คิดเป็นร้อยละ 53.10 มีรายได้ 15,001-25,000 บาท มี จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีระดับความนิยมทางการเมือง โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.79$) ด้านความสามารถ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.80$) ด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.82$) ด้านที่มาของอำนาจ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.67$)

ความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีดังนี้ 1) ด้านคุณลักษณะ นักการเมืองท้องถิ่นมีความรู้ดี มีท่าทางบุคลิกที่ดี มีสติปัญญา พุดจาไพเราะ ความมีเหตุผล มีคุณธรรม มีความยุติธรรม ไม่คดโกง 2) ด้านความสามารถ นักการเมืองท้องถิ่นมีความสามารถในการบังคับบัญชา มีความสามารถคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย มีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล มีความสามารถกล้าตัดสินใจ 3) ด้านพฤติกรรม นักการเมืองท้องถิ่นมีการสื่อสารที่ดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี มีภาพลักษณ์ที่ดี มีการสร้างการรับรู้และการยอมรับให้กับประชาชน มีการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือผู้อื่น 4) ด้านที่มาของอำนาจ นักการเมืองท้องถิ่นได้รับอิทธิพลทางสังคม เป็นผู้มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน เป็นสมาชิกพรรคการเมือง เป็นผู้บังคับบัญชา และเป็นผู้มีชื่อเสียง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัจพจน์ 4 กับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ผลการวิเคราะห์หลักสัจพจน์ 4 กับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ($R = 0.597$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ทาน หลักการให้ปันสิ่งของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความนิยมทางการเมือง ในระดับปานกลาง ($r = 0.377$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน

ปิยวาจา หลักกล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความนิยมทางการเมืองในระดับปานกลาง ($r = 0.511$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน

อรรถจริยา หลักการทำประโยชน์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความนิยมทางการเมืองในระดับปานกลาง ($r = 0.535$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน

สมานัตตตา หลีกวางตนเสมอต้นเสมอปลาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความนิยมทางการเมืองในระดับปานกลาง ($r = 0.531$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน

3. นำเสนอการบูรณาการหลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี หลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวม ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ทาน การให้ปันสิ่งของของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.86$) 2) ปิยวาจา กล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟัง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 2.81$) 3) อรรถจริยา การทำประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 2.78$) 4) สมานัตตตา วางตนเสมอต้นเสมอปลาย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.69$)

การบูรณาการหลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีดังนี้ 1) ทาน การให้ปันสิ่งของของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้ นักการเมืองท้องถิ่นได้เสียสละเวลาลงพื้นที่พบปะประชาชน มีกิจกรรมสร้างสรรค์ร่วมกับประชาชน บริจาคสิ่งของช่วยเหลือผู้ประสบภัย ช่วยเหลือชุมชนทำงานให้แก่ประชาชน จัดสรรสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้แก่ประชาชน 2) ปิยวาจา พูดจาไพเราะด้วยคำสุภาพ อ่อนโยน ใช้คำพูดที่เหมาะสมถูกกาลเทศะ ทักทาย ถามไถ่ ใช้คำพูดดี มีประโยชน์ 3) อรรถจริยา การทำประโยชน์ นักการเมืองท้องถิ่นบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ให้แก่ประชาชน มุ่งสร้างความสามัคคีในชุมชน รับฟังปัญหาทุกข์ร้อนของประชาชน คอยสอดส่องให้ความช่วยเหลือ มีนิสัยดี เสียสละเวลาไปช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ในยามวิกาล 4) สมานัตตตา วางตนเสมอต้นเสมอปลาย นักการเมืองท้องถิ่นวางตนเหมาะสมถูกกาลเทศะ วางตนเป็นกันเองกับประชาชน ประพฤติตนเสมอต้นเสมอปลาย อยู่ในครรลองครองธรรม ประพฤติดีทั้งต่อหน้าและลับหลัง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชาชนมีความนิยมทางการเมืองและไว้วางใจนักการเมืองโดยมองจากบุคลิกลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นก่อน ตามมาด้วยพฤติกรรม ความสามารถและที่มาของอำนาจของผู้นำท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ อัคร์ศิริ ลาปิอี ได้วิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์นักการเมืองกับพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในระดับทั่วถิ่นศึกษากรณีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองควนลัง จังหวัดสงขลา” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ผู้สมัครเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองควนลังมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก (อัคร์ศิริ ลาปิอี, 2556) และสอดคล้องกับ นันทวัชร โคตรวงศ์, วิทยากร ท่อแก้ว ปละกานต์ บุญศิริ ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของว่าที่ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงชน จังหวัดสกลนคร” ผลการศึกษาพบว่า ผลการสื่อสารที่คาดหวัง คือ ว่าที่

ผู้สมัครต้องมีภาพลักษณ์ทางการเมืองที่ดี มีพฤติกรรมที่น่าเชื่อถือไว้วางใจ ประชาชนในตำบลมีความนิยมชมชอบ ต่อว่าที่ผู้สมัครทั้งแนวคิด อุทิศตน วิสัยทัศน์ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น และกลุ่มเป้าหมายพร้อมเป็นเครือข่าย สนับสนุนในการหาเสียงการเลือกตั้ง (นันทวัชร โคตรวงศ์ วิทยากร ท่อแก้ว และกานต์ บุญศิริ, 2564) และมณี ศรีสมุทร และคณะ ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารภาพลักษณ์ผู้นำการเมืองท้องถิ่น” ผลการวิจัยพบว่า ภาพลักษณ์ปัจจุบัน คือภาพลักษณ์ที่ประชาชนรับรู้แล้ว และภาพลักษณ์ของผู้นำการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์คือมีการศึกษาดี บุคลิกลักษณะดีติดดิน พง่ายและเป็นกันเอง เป็นแบบอย่างที่ดี ยึดมั่นในหลักกฏหมาย (มณี ศรีสมุทร และคณะ, 2566) และสอดคล้องกับสิงห์ สิงห์ขจร ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมของผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นต้องเป็นผู้ที่มีประวัติที่มีการช่วยเหลืองานสาธารณะมา อย่างต่อเนื่อง มีความน่าเชื่อถือ แต่งกายเหมาะสม มีความคิดเชิงการพัฒนา พูดจริงทำจริง พูดอุยสนุกสนาน มีความเป็นกันเอง มีทักษะการสื่อสารที่ดี สนใจรับฟังเรื่องราวปัญหาของประชาชน (สิงห์ สิงห์ขจร, 2560) แต่ ขัดแย้งกับวีณา พิงวิวัฒน์นิกุล ได้วิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมของนักรการเมืองท้องถิ่นใน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้” ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในแต่ละภาคมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักรการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก รวมทั้งงานวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณสมบัติ คุณลักษณะของนักรการเมืองท้องถิ่นที่สอดคล้องกับ ความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่คือความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นจริยธรรมที่นักรการเมืองท้องถิ่นจะต้องมี (วีณา พิงวิวัฒน์นิกุล, 2563) และ จากผลการวิจัยพบว่า ด้านที่มาของอำนาจ นักรการเมืองท้องถิ่นได้รับอิทธิพลทางสังคม เป็นผู้มีความเอื้อเพื่อเกื้อกูลกัน เป็นสมาชิกพรรคการเมือง เป็นผู้บังคับบัญชา และเป็นผู้มีชื่อเสียงซึ่งขัดแย้งกับ ไชยา พรพมา ได้วิจัยเรื่อง “พรรคการเมืองกับการสร้างความนิยมทางการเมือง : กรณีศึกษาพรรคเพื่อไทย” ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ทำให้พรรคเพื่อไทยได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องมี 5 ปัจจัยได้แก่ กลยุทธ์นโยบายของพรรค กลยุทธ์ ด้านผู้นำพรรค กลยุทธ์การสร้างภาพโดดเด่นของพรรคเหนือความอ่อนแอของพรรคคู่แข่งกลยุทธ์การยึดแนวทาง ประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการ และ กลยุทธ์การสื่อสารทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพ (ไชยา พรพมา, 2563)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหวัตถุ 4 กับความนิยมทางการเมืองของนักรการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การปฏิบัติตนของนักรการเมืองตามหลักการสังคหวัตถุ 4 กับความนิยมทางการเมืองของนักรการเมือง มีความสัมพันธ์เชิงบวก เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยนักรการเมืองมีการปฏิบัติตนไปพร้อมกับการทำงานทางการเมืองควบคู่กัน สอดคล้องกับ ธนภฤต ชัยเทวะกุล ได้วิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมบทบาทนักรการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง” ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหวัตถุ 4 กับการส่งเสริมบทบาทนักรการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับสูง (60.891^{***}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ธนภฤต ชัยเทวะกุล, 2567) สอดคล้องกับสหทัยา สินชัย ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของนักรการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหวัตถุ 4 กับการสื่อสารทางการเมืองของนักรการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดย

ภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับค่อนข้างสูง ($R = 0.800^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน (สหัชยา สิ้นชัย, 2567) สอดคล้องกับ พระสิริรัตนเมธี (บุญเพ็ง ต้นตุลา) และพรสวรรค์ สุตะคาน ได้วิจัยเรื่อง หลักธรรมและบุคลิกภาพนักการเมืองที่มีผลต่อการแสดงออกทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบหลักธรรมและบุคลิกภาพนักการเมืองที่มีผลต่อการแสดงออกทางการเมืองนี้ประกอบด้วย การรู้เวลาและชุมชน ความกังวลผิดปกติ ลักษณะที่ชื่นชอบ และทักษะการเมือง ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนร่วมกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และยังมีสัมประสิทธิ์พยากรณ์ต่อตัวแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นอกจากนี้แล้วยังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกตัวแปร อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 (พระสิริรัตนเมธี (บุญเพ็ง ต้นตุลา) และคณะ, 2563) และสอดคล้องกับ สุมาลี บุญเรืองและ สุรพล สุยะพรหม ได้วิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิจัยพบว่า สภาพทั่วไปและปัญหาอุปสรรค พบว่า ประชาชนมีความนิยมเลือนักการเมืองกลุ่มดั้งเดิม ผู้นำเดิมเป็นคนในพื้นที่มายาวนาน จึงเกิดความเชื่อถือและไว้วางใจในการตัดสินใจเลือนักการเมืองกลุ่มเดิม หาเสียงกับประชาชนแล้วไม่สามารถทำตามสัญญาได้ อุปสรรคการสร้างรายได้ให้กับประชาชนยังไม่ทั่วถึงความเจริญกระจุกตัวอยู่ในตัวจังหวัด (สุมาลี บุญเรือง และคณะ, 2566)

3. นำเสนอพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

1) ระดับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ปันสิ่งของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้ (ทาน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง 2.86 รองลงมา ด้านกล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟัง (ปิยวาจา) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2.81 การทำประโยชน์ (อรรถจริยา) มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับปานกลาง 2.77 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านวางตนเสมอต้นเสมอปลาย (สมานัตตตา) ค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับปานกลาง 2.69 จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่งมีความนิยมทางการเมือง ค่าเฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง หมายความว่านักการเมืองท้องถิ่นมีการบูรณาการหลักธรรมไปใช้ปานกลาง ขัดแย้งกับพระสิริรัตนเมธี (บุญเพ็ง ต้นตุลา) และพรสวรรค์ สุตะคาน ได้วิจัยเรื่อง หลักธรรมและบุคลิกภาพนักการเมืองที่มีผลต่อการแสดงออกทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบหลักธรรมและบุคลิกภาพนักการเมืองที่มีผลต่อการแสดงออกทางการเมืองนี้ประกอบด้วย การรู้เวลาและชุมชน ความกังวลผิดปกติ ลักษณะที่ชื่นชอบ และทักษะการเมือง ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนร่วมกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และยังมีสัมประสิทธิ์พยากรณ์ต่อตัวแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นอกจากนี้แล้วยังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกตัวแปร อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 เพราะฉะนั้นในทางปฏิบัติแล้ว สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมหรือโครงการสำหรับการพัฒนาตนเองของนักการเมืองท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้ส่งผลการยกระดับผลทางการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พระสิริรัตนเมธี (บุญเพ็ง ต้นตุลา) และคณะ, 2563) แต่สอดคล้องกับนักการเมืองในจังหวัดบุรีรัมย์ เพราะใช้หลักสังคหวัตถุ 4 ในการวิเคราะห์เหมือนกัน สอดคล้องกับ สุมาลี บุญเรืองและสุรพล สุยะพรหม ได้วิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพทั่วไปและปัญหาอุปสรรค พบว่า

ประชาชนมีความนิยมเลือกนักการเมืองกลุ่มดั้งเดิม ผู้นำเดิมเป็นคนในพื้นที่มายาวนาน จึงเกิดความเชื่อถือและไว้วางใจในการตัดสินใจเลือกนักการเมืองกลุ่มเดิม หากเสียงกับประชาชนแล้วไม่สามารถทำตามสัญญาได้ อุปสรรคการสร้างรายได้ให้กับประชาชนยังไม่ทั่วถึงความเจริญกระจุกตัวอยู่ในตัวจังหวัด 2) องค์ประกอบของการส่งเสริมความนิยมทางการเมือง มีความรับผิดชอบในการเข้าถึงประชาชนโดยสร้างสาธารณะประโยชน์ให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ 3) การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมือง หลักสังคหวัตถุ 4 เป็นแนวประพฤติปฏิบัติ ทาน การให้ที่ยิ่งใหญ่ ปิยวาจา การพูดอย่างสร้างสรรค์ อุตถจริยา รับผิดชอบต่อชีวิตของตนและทุกคนในชุมชนทุกคน สมานัตตตตามีน้ำใจปรารถนาเพื่อประโยชน์สุขที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง (สุมาลี บุญเรือง และคณะ, 2566) สอดคล้องกับไพศาล ผกาเกตุและ สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้หลักสังคหวัตถุธรรมในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลเมืองคลองแห อำเภอกาบังใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า 1) การใช้หลักสังคหวัตถุธรรมในการให้บริการสาธารณะการณะแก่ประชาชนของเทศบาลเมืองคลองแห อำเภอกาบังใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักอุตถจริยา รองลงมาคือ หลักปิยวาจา หลักสมานัตตตตา และหลักทานตามลำดับ 2) แนวทางการส่งเสริมการใช้หลักสังคหวัตถุธรรมในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลเมืองคลองแห อำเภอกาบังใหญ่ จังหวัดสงขลา เจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองคลองแห (1) ควรมีความรู้ ความเข้าใจ ให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนที่มาใช้บริการ (2) ควรตรวจสอบการใช้วาจาที่ไพเราะ อ่อนหวาน สุภาพอ่อนโยน พูดด้วยความจริงใจ (3) ควรให้การต้อนรับอาสาให้ความช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยความกระตือรือร้น และ (4) ต้องให้บริการที่มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ (ไพศาล ผกาเกตุ และคณะ, 2567) สอดคล้องกับ พระสมโชน คุตตมโม (เกื้อกลิ่น), สิทธิโชค ปาณะศรี, พระครูโฆสิตวิมลนาฏกุล และพระมหาธัญญกรณ จันทวนโณ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุ 4 ในการเสริมสร้างการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลเขาตอก อำเภอกะเนียง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า หลักสังคหวัตถุ 4 เป็นหลักธรรมว่าด้วยการประสานคนหมู่มากให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ได้แก่ (1) ทาน (การให้) (2) ปิยวาจา (การพูดจากร่าเริง) (3) อุตถจริยา (การบำเพ็ญตนเพื่อผู้อื่น) และ (4) สมานัตตตตา (การปฏิบัติตนเสมอต้นเสมอปลาย) 3) การประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุ 4 ในการเสริมสร้างการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลเขาตอก อำเภอกะเนียง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า หลักสังคหวัตถุ 4 เป็นหลักธรรมประสานคนหมู่มากให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยการประยุกต์ใช้หลักทาน เพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร หลักปิยวาจา เพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงานด้านการสื่อสารข้อมูล หลักอุตถจริยา เพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านจิตอาสา และหลักสมานัตตตตา เพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการปฏิบัติบดิน (พระสมโชน คุตตมโม (เกื้อกลิ่น) และคณะ, 2565)

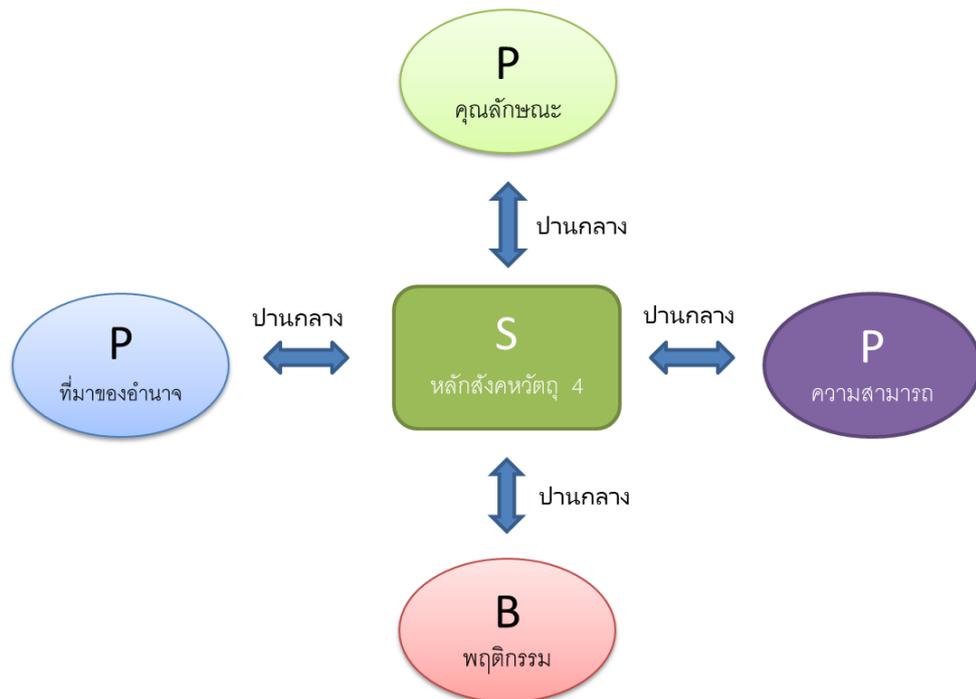
2) นำเสนอพุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี 1) การบูรณาการหลักธรรมเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ข้อ 1 การให้ปันสิ่งของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้ (ทาน) เป็นคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำมีจิตใจเมตตาและกรุณาเป็นหลักคิดบวกเข้ากับกฎหมายหรือระเบียบวิธีปฏิบัติราชการ มีนิสัยดีช่วยเหลือชุมชน จัดสรรสิ่งที่เป็นประโยชน์ สิ่งที่ดี มาให้แก่ชุมชน ทำงานให้แก่ประชาชน ให้สังคมเชื่อมสัมพันธ์กันที่เรียกว่าบวร คือ บ้าน วัด โรงเรียน และพร้อมที่จะมอบให้ ไม่หวังสิ่งใดตอบแทน 2) กล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟัง (ปิยวาจา) นักการเมืองท้องถิ่นต้องมีวาทศิลป์ในการใช้คำพูด พูดดี จริงใจ คำพูดที่ไพเราะ เสนาะหู มีประโยชน์ ทักทาย ถามไถ่

และเป็นกันเอง การพูดคุยยังสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนด้วย 3 การทำประโยชน์ (อัตถจริยา) มีความสามารถ ความรู้ดี การเข้ากับประชาชน รับฟังปัญหาและแก้ปัญหา แก้ปัญหาคนยากไร้ แก้ปัญหาปากท้องเป็น ต้องเสียสละเวลาเข้าอาสาทำงานให้กับประชาชนการสละเวลาไปช่วยงานทั้งงานบุญและงานชาวดำ ขอความช่วยเหลือผ่านช่องทางไลน์หรือโทรศัพท์มือถือ และต้องปลุกจิตสำนึกของคนในท้องถิ่น 3) การทำประโยชน์ (อัตถจริยา) มีความสามารถ ความรู้ดี การเข้ากับประชาชน รับฟังปัญหาและแก้ปัญหา แก้ปัญหาคนยากไร้ แก้ปัญหาปากท้องเป็น ต้องเสียสละเวลาเข้าอาสาทำงานให้กับประชาชนการสละเวลาไปช่วยงานทั้งงานบุญและงานชาวดำ ขอความช่วยเหลือผ่านช่องทางไลน์หรือโทรศัพท์มือถือ และต้องปลุกจิตสำนึกของคนในท้องถิ่น 4) วางตนเสมอต้นเสมอปลาย (สมานัตตตา) สำหรับนักการเมืองท้องถิ่น วางตนให้เป็นกันเอง ถูกกาลเทศะ และประพฤติตนตามครรลองครองธรรม ต้องวางตนให้เป็นกันเอง ถูกกาลเทศะ และประพฤติตนตามครรลองครองธรรม

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากจากการวิจัย (Body of knowledge) เรื่อง พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ในลักษณะแผนภาพที่แสดงแนวทางการบูรณาการหลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ที่สามารถสรุปได้เป็น PPBPS ดังนี้

แผนภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

ที่มา : สังเคราะห์โดยผู้วิจัย นายสุเทพ ชวนวิริยฉันท์

P หมายถึง Popularity of politicians' characteristics ความนิยมด้านคุณลักษณะของนักการเมือง คือนักการเมืองท้องถิ่นมีความรู้ดี มีท่าทางบุคลิกที่ดี มีสติปัญญา พุดจาไพเราะ ความมีเหตุมีผล มีคุณธรรม มีความยุติธรรม ไม่คดโกง

P หมายถึง Popularity of politicians' abilities ความนิยมด้านความสามารถของนักการเมือง คือนักการเมืองท้องถิ่นมีความสามารถในการบังคับบัญชา มีความสามารถคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย มีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล มีความสามารถกล้าตัดสินใจ

B หมายถึง Behavioral Popularity of Politicians ความนิยมด้านพฤติกรรมของนักการเมือง คือนักการเมืองท้องถิ่นมีการสื่อสารที่ดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี มีภาพลักษณ์ที่ดี มีการสร้างการรับรู้และการยอมรับให้กับประชาชน มีการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือผู้อื่น

P หมายถึง Popularity in terms of sources of power ความนิยมด้านที่มาของอำนาจของนักการเมือง คือนักการเมืองท้องถิ่นได้รับอิทธิพลทางสังคม เป็นผู้มีความเอื้อเพื่อเกื้อกูลกัน เป็นสมาชิกพรรคการเมือง เป็นผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีชื่อเสียง

S หมายถึง Social objects หลักสังคหวัตถุ 4 คือ การนำหลักพุทธบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่น ซึ่งได้นำหลักสังคหวัตถุ 4 มาบูรณาการใช้เสริมสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่น ทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในตัวผู้นำมากขึ้น ประกอบไปด้วย ด้านการให้ปันสิ่งของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้ ด้านกล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟัง ด้านการทำประโยชน์ ด้านวางตนเสมอต้นเสมอปลาย

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย คือ การบูรณาการหลักพุทธธรรมเป็นการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาบูรณาการใช้ในการเสริมสร้างความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยนำหลักสังคหวัตถุ 4 มาบูรณาการใช้ในการเสริมสร้างความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นซึ่งเป็นหลักธรรมที่สามารถเสริมสร้างความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้สามารถนำมาบูรณาการใช้ได้กับผู้นำทางการเมือง ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับชาติ เป็นหลักธรรมที่เสริมสร้างเสน่ห์ให้แก่ผู้นำทางการเมือง ใครเห็นใครก็รัก อยากรักใคร่ เข้าใกล้ นั่งใกล้ก็อุ่นใจ มีความสุข และเป็นหลักธรรมที่สามารถเสริมสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนได้อย่างชัดเจนและตอบโจทย เช่น การให้ปันสิ่งของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้ กล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟัง การทำประโยชน์ วางตนเสมอต้นเสมอปลาย เพื่อให้ได้มาซึ่งความนิยมชมชอบจากประชาชนได้อย่างสูงสุด และรวมไปถึงเป็นการแสดงออกของนักการเมืองท้องถิ่นด้วยความเป็นตัวเอง

ข้อเสนอแนะได้แก่ 1. นักการเมืองท้องถิ่นควรมีนโยบายนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปใช้กับการพัฒนาความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่น 2. นักการเมืองท้องถิ่นควรมีนโยบายพัฒนาลักษณะบุคลิกภาพความสามารถ พฤติกรรม อำนาจ ให้สอดคล้องกับพุทธธรรมในทางพระพุทธศาสนา 3. นักการเมืองท้องถิ่นควรมีนโยบายเผยแพร่การทำงานของนักการเมืองท้องถิ่นให้ประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน เพื่อสร้างสิ่งที่เป็นสาธารณะประโยชน์ต่อส่วนรวม และเป็นสมบัติของชุมชนที่ประชาชนทุกคนต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป 1. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “ความคาดหวังของประชาชนต่อความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นแนวพุทธ ในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี” 2. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนต่อความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นแนวพุทธ ในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี”

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). อนาคตผู้นำการเมืองไทยในสองทศวรรษหน้า. กรุงเทพมหานคร: ชัคเชส มีเดีย.
- ไชยา พรหมา. (2563). พรรคการเมืองกับการสร้างความนิยมทางการเมือง : กรณีศึกษาพรรคเพื่อไทย. วารสารรามคำแหง ฉบับรัฐประศาสนศาสตร์, 3(2), 58-77.
- ณัฐพล ใจจริง. (2567). สถาบันพระปกเกล้า. เรียกใช้เมื่อ 29 พฤศจิกายน 2567 จาก <https://bit.ly/3Zs21dd>
- เทศบาลเมืองบ้านโป่ง. (2566). ข้อมูลและรายละเอียดชุมชน 24 มิถุนายน 2567. (Dungbhumi Co. Ltd,) เรียกใช้เมื่อ 24 มิถุนายน 2567 จาก <https://banpong.go.th/public/list/data/index/menu/1168>
- เทศบาลเมืองบ้านโป่ง. (2566). ข้อมูลสภาพทั่วไป 24 มิถุนายน 2567. (Dungbhumi Co. Ltd,) เรียกใช้เมื่อ 24 มิถุนายน 2567 จาก <https://banpong.go.th/public/list/data/index/menu/1168>
- เทศบาลเมืองบ้านโป่ง. (2566). เทศบาลเมืองบ้านโป่ง. (Dungbhumi Co.,Ltd.) เรียกใช้เมื่อ 28 มิถุนายน 2567 จาก <https://banpong.go.th/public/list/data/index/menu/1144>
- ธนภฤต ชัยเทวะกุล. (2567). การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลทับมา อำเภอมือง จังหวัดระยอง. พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- นันทวัชร โคตรวงศ์ และคณะ. (2564). การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของว่าที่ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงชน จังหวัดสกลนคร. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 5(2), 119-134.
- พระสมโชค คุดตมโหม (เกื้อกลิ่น) และคณะ. (2565). การประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุ 4 ในการเสริมสร้างการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลเขาตอก อำเภอกะปง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 7(2), 927-928.
- พระสิริรัตน์เมธี (บุญเพ็ง ต้นตุลา) และคณะ. (2563). หลักธรรมและบุคลิกภาพนักการเมืองที่มีผลต่อการแสดงออกทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 4(1), 218-226.
- ไพศาล ผกาเกตุ และคณะ. (2567). การใช้หลักสังคหวัตถุธรรมในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของเทศบาลเมืองคลองแห อำเภอกาบัง จังหวัดสงขลา. วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน, 6(3), 237.
- ภาคภูมิ ฤกษ์เมธ และคณะ. (2555). นักการเมืองท้องถิ่นจังหวัดราชบุรี. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.

- ภูริวัจน์ ปุณยวุฒิปรีดา. (2557). การพัฒนาเชิงพุทธเพื่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลในจังหวัดนนทบุรี. วารสารศาสตร์รัฐธรรมนูญ, 16(47), 141-158.
- มณี ศรีสมุทร และคณะ. (2566). การสื่อสารภาพลักษณ์ผู้นำการเมืองท้องถิ่น. วารสารสหวิทยาการวิจัย : ฉบับบัณฑิตศึกษา, 12(1), 208-217.
- วีณา พิงวิวัฒน์นิกุล. (2563). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้. วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย, 12(1), 63-92.
- สหัทยา สิ้นชัย. (2567). การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สิงห์ สิงห์ขจร. (2560). การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมของผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุมาลี บุญเรือง และคณะ. (2566). การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองบุรีรัมย์. วารสารพุทธนวัตกรรมการจัดการ, 6(3), 99-112.
- อัคร์ศิริ ลาปิอี. (2556). ภาพลักษณ์นักการเมืองกับพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในระดับทั่วถิ่นศึกษากรณีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองควนลัง จังหวัดสงขลา. วารสารวิทยบริการ, 24(1), 187-199.
- Taro Yamane. (1973). Statistics : An Introductory Analysis, 3rd Edition. Tokyo: Aoyama Gakuin University.
- Yukl G.A. (2001). Leadership in Organizations. Englewood Cliffs. NJ: Prentice-Hall.